

Størsta avbjóðingin nú og framyvir hjá Havnar Kommunu:

Arbeiði fyri lön heldur enn lön fyri einki at gera

Tórshavnar Kommuna eigur skjótast gjørligt at standa tilbúgvín at taka ímóti nýggju avbjóðingunum í broyttu forsorgarlógini og gera fulla nyttu av tilboði landsstýrisins, at fáa fólk í arbeiði, heldur enn at fólk fáa lön fyri einki at gera, heldur Tórfinn Smith, býráðslimur

Skýggini hanga dørur yvir okkum, og fyri mong tykist framtíðin vónleys, men kortini eiga vit ikki at missa mótið. Væl at merkja, um vit trúgva upp á eina framtíð í Føroyum. Eina framtíð, sum vit sjálvi verða før fyri at seta út í kortið, heldur enn at biða eftir, at aðrir koma at gera tað fyri okkum. Men so skulu vit eisini skunda okkum. Havnar Kommuna kann gera sít til eina positiva kúvending, og sum hin størsta í landinum, eigur hon eisini at gera tað. Eg nam í grein herfyri við figgjjarligu stöðuna og útlitini. Arbeiðsloysið er alsamt vaksandi, og koma enn fleiri uppsagnir av almennum starvsfólkum kann roknað við, at tað fer at raka Havnina meinast. Skattainttøkan minkar

munandi skjótari enn láni-skuldin í besta føri ger. Lata vit standa til, og halda fram á somu figgjjarligu kós sum higartil, økja vit bert um munin millum inntøku og skuld skeiva vegin, og tá kann ein og hvør gera sær greitt, at her verður galin endi.

Miðvísur figgjjarpolitikkur

Í sundurgreinaða roknskapinum hjá Tórshavnar Kommunu fyri 1991 vísir grannskoðaravirkið hjá Paula Ellefsen millum annað á, at nettoskuldin veksur samstundis sum skattainttøkan minkar, og lagt verður aftrat: Skal henda gongdin steðgast er neyðugt at viðgerða allan figgjjarpolitikkinn hjá kommununi. Úrslitið má

verða ein greiður málsetningur fyri á hvørjum stöði rakstrar- og fløguaktivitetur er forsvarligur í mun til eitt givið inntøkugrundarlag.

Tað, sum hevur mest at tíða í hesi grannskoðaravirking er eftir mínum tykki, at lýst verður eftir einum greiðum málsetningi fyri figgjjarpolitikkinn.

Tvinnar leiðir

Tey dapurskygdu siga, at valið stendur millum pest og kolera. Tey, ið hugsa soleiðis eiga at halda seg langt burtur frá øllum politiskum valdi, tí frá teimum fáa vit helst bæði pest og kolera.

Hugsu vit um hvørja stöðu Havnin er í í dag, eru tvinnar búskaparleiðir at ganga.

Býráðsvalið

í Havn '92

Tórfinn Smith, býráðslimur: Havnar Kommuna eigur at fara sera aktivt til verka vinnuliga eftir miðvísari ætlan. Hetta er treyini fyri framhaldandi menning í kommununi.

Onnur er, at alt virksemt verður sett á lægsta bluss, bæði alment, kommunalt og privat. Vit fara at uppliva hópuðsagnir, arbeiðsloysisskipanin verður sprongd, eins og øll sosiala skipanin annars. Tá er bert at vóna, at so mikið mong flyta av landinum, at eitt sindur verður í part til tey, sum eftir eru. Hesi koma neyvan aftur, og føroyska samfelagið verður neyvan ført fyri at menna seg aftur. Hesa leiðina velja vit ikki.

Aktivan búskaparpolitikk

Hin leiðin er at seta alt virksemt, sum ikki er produktivt og ikki serliga arbeiðsskapandi á allar lægsta bluss, og fara sera aktivt til verka vinnuliga eftir miðvísari ætlan.

Til tess verður sett á stovn vinnulív- og menningardeild innar Tórshavnar Kommunu, sum í neyvu samstarvi við verandi vinnulív, vinnufeløg og útbúgvingarstovnar kann kanna nýggjar vinnu- og marknaðarmøguleikar, og seta í gongd arbeiðsskapandi og produktivt tiltøk.

Tað er sera umráðandi, at allir relevantir partar samstarva, so mest og best fæst burturúr.

Samstarv

Tað kann móguliga tykjast lætt at siga, at seta eitt-hvørt produktivt í gongd tá ein ikki sigur hvat tað skal vera.

Her er at viðmerkja, at neyvan situr nakar við nakrari patentloysn, men fleiri ymisk hugskot koma fram millum ár og dag, men tað tykist, sum tey

flestu bert fána burtur aftur. Kanska tí eingin samskipan er at lofta teimum, og fullføra verkið. Millum annað hava fleiri víst á móguleikarnar við at fiska og tilvirka fyrr ókendum fiskasløg. Yvaleynt liggja eisini móguleikar í hálvfabrikata av ymiskum slag.

Við øðrum orðum. Mong ganga við ymiskum hugskotum, men hvør í sínum lagi hevur ikki móguleika at fullføra verkið. Júst tað eigur at verða gjørt í bestu samvinnu millum allar partar, har kommunan eisini eigur sín natúrliga leiklut.

Fígging fæst

Í dag verða figgjutals milliúnir latnar út um mánaðin til fólk fyri einki at gera. Og hetta til fólk, sum heldur enn fegin vildu arbeiðt fyri hvørja krónu tey fáa í hondina.

Eitt og hvørt mansbarn hevur krav uppá at kenna seg sum ein neyðugan lið í samfelagnum, og somuleiðis krav uppá at eitt arbeiði til gangs fyri ein sjálvan og samfelagið sum heild.

Tí er verandi skipan ómoralsk og demoraliserandi. Ikki fólkini, men skipanin!

Var ikki betur, um hesi fólk finga eitthvørt meningsfyllt arbeiðstilboð. Bæði fyri teirra egna skyld og ikki minni til tess at vera við at skapa nakað, og harvið fáa samfelagið aftur upp á rættkjøl.

Landsstýrið hevur boðað frá, at ein nýggj forsorgarlóg er í nánd, sum kann bjóða fólk eitt arbeiðstilboð heldur enn pengar fyri einki at gera. Lands-

stýrið hevur eisini boðað frá, at ætlanin er at lata kommunurnar umsita ein stóran part av hesum nýggja tilboði. Hvør sigur, at arbeiðsloysisskipanin ikki eisini kann vera við?

Haraftrat eru avsettar fimm milliúnir á lógtingsfiggjjarlógini fyri 1993 til "Tiltøk fyri ung". Hetta er sum ein roynd at fáa ung arbeiðsleys í arbeiði. Havnar Kommuna hevur roynt seg við onkrari lítillættnari skipan, sum hevur verið sera væl móttikin. Sum skilst ætla landsstýrið at lata kommununum nakað av hesum pengum at umsita til tilf endamáli.

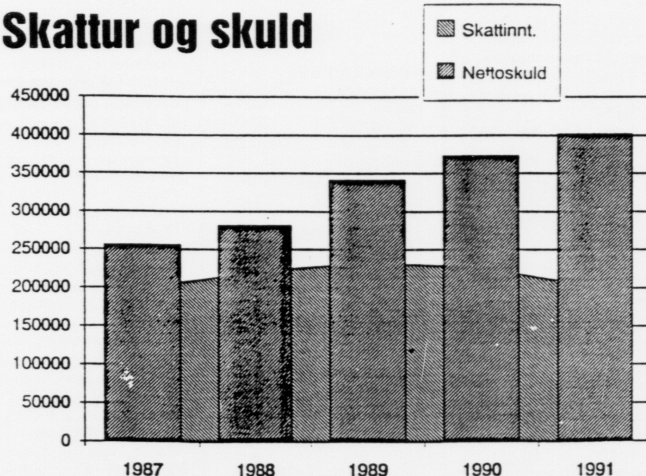
Og tað er júst her, at Havnar Kommuna, sum hin størsta í landinum, kann og eigur at ganga á odda, til gangs fyri egna borgararnar og sum fyrimynd fyri aðrar kommunur. Hetta eigur komandi býráð at taka á seg sum hina størstu avbjóðingina nú og framyvir.

Hesir tankar eru ikki serføroyskir. Teir eru royndir aðrastaðni, við góðum úrslitum. Og ber tað til hjá øðrum, má tað eisini bera til hjá okkum.

Vit mugu sleppa gamlari vanahugsan, og politisk halgineyt mugu slaktast, og ongantíð betur, um eitt samlað býráð kann átaka sær at standa fyri hesi avbjóðing.

Tórfinn Smith

Skattur og skuld

Skattainttøkan og nettoskuldin í árunum frá 1987 til 1991. Strikamyndin vísir, hvussu inntøkan minkar og skuldin veksur